

[Ebba Strange]

nernes egne rammer, om den politiske kurs, der skal følges.

Det, der må være den danske regerings og det danske folketings opgave i forbindelse med det danske arbejde i Sydslesvig, er at yde økonomisk og kulturel støtte. Det er på denne baggrund beklageligt, finder vi, at også det danske tilskud til det sydslesvigske mindretals skolevæsen er omfattet af de budgetnedsættelser, der foregår i undervisningsministeriet i øjeblikket med CDs støtte, da CD jo er en del af det økonomisk-politiske forlig. Det være sagt til hr. Arne Melchior, som har rejst forespørgslen.

Det danske skolevæsen i Sydslesvig har ikke, som det tyske skolevæsen i Sønderjylland, en god, dansk friskolelov at basere sin virksomhed på. Det er henvist til at slås for tilskud til de enkelte skoler i både landdag og kommunale råd. Det gør det, og jeg synes, det gør det godt, selv om det ikke altid får det, det ønsker. I denne situation kan det ikke undgås, at private bidrag, der kommer fra forskellige kredse i Danmark, kommer til at spille en rolle.

Selv om det kulturelle og undervisningsmæssige arbejde, der foregår i Sydslesvig, ikke altid udsættes for en helt god behandling fra de tyske myndigheders side, trives det alligevel godt, og det må jo betyde, at det har en bærekraft, der kan modstå den modstand, man kommer ud for.

Det eneste konkrete vedrørende Sydslesvig, jeg har lyst til at pege på i debatten i dag, er, at det danske bibliotek i Flensborg meget trænger til en udvidelse, og at dette både af historiske, nutidige og kulturelle grunde synes at være en oplagt opgave for den danske stat at yde tilskud til.

Med hensyn til situationen i Sønderjylland – altså den del af Slesvig, der ligger nord for den dansk-tyske grænse – finder vi i SF heller ikke, at der er de store problemer i forhold til andre danske amter. Det er også fremgået af debatten i dag, at det heller ikke er indtrykket fra de andre partiers side. Der har, som det har været sagt, været en god udvikling i amtet siden anden verdenskrig, og indtil for ganske nylig var området tilmed et af dem, der havde mindst arbejdsløshed. Det er desværre ved at ændre sig nu.

Jeg er enig med dem, der har peget på de specielle uddannelsesmæssige problemer, der har været i Sønderjylland, og jeg hører til

dem, der synes, det var en skam, at det sydslesvigske universitetscenter ikke kom rigtig med, dengang der blev oprettet universitetscentre i dette land. Det fungerer, som det nu fungerer, men jo ikke med den styrke, det kunne være kommet til at fungere med, hvis det var kommet ind med en lidt højere prioritet.

Med hensyn til det tyske mindretal i Sønderjylland er det mit indtryk, at forholdet mellem de hjemmeboende er godt, og at der ikke i de hjemmetyske kredse er nogen ønsker om at ændre den status, man har.

Det er gået op for mig, at det, forespørgerne meget tænker på, når de rejser denne debat, er den kulturelle påvirkning, der sker, først og fremmest gennem fjernsynet, men i øvrigt gennem medierne. Jeg vil godt sige, som det også er sagt af andre i debatten, at dette jo ikke er et specielt grænselandsproblem. Det er – og det vil i høj grad fremover blive – et problem for hele den danske befolkning. Det er overhovedet et generelt vestligt problem, hvis den påvirkning, vi udsættes mest for, er masseproduceret amerikansk dåsekultur. Derfor synes jeg, at det er rigtigt, som statsministeren også sagde i sit indlæg, at man via mediekommissionen må interessere sig for, hvilken mediepolitik man fra dansk side skal lægge an på for at kunne tage kampen op med denne masseproducerede amerikanske dåsekultur.

Der er nævnt radioprogrammerne. Jeg mener ikke, vi kan stå her – det er heller ikke blevet nævnt, naturligvis – og beslutte, at tyskerne skal sende mindre radio til grænseregionen. Det, vi fra dansk side kan gøre, er at prøve at styrke kvaliteten i de udsendelser, vi sender, både i grænselandet og i den øvrige del af Danmark.

Nu vil jeg godt sige, at hvis man har lidt tillid til, at folk også selv kan være med til at dømme og vurdere, om det, der forsøges prakkert dem på, er godt eller dårligt, så er der faktisk al mulig grund til at tro, at sønderjyderne er bedre til at foretage den vurdering og bedre egnede til at modstå det pres end den øvrige del af den danske befolkning. Nu vil jeg godt et øjeblik sige »vi« om sønderjyderne. Jeg er ikke sønderjyde mere, men jeg har dog været det i adskillige år af mit liv, og jeg tror, at vi, der har levet en stor del af vores liv midt i den kamp mellem forskellige kulturformer, midt i de modsætningsforhold, som det at leve i et grænseland uvæger-